

28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018
+Κυριακή ΙΣ΄ ΛΟΥΚΑ
(ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ)
Ἦχος α΄ Ἑωθινὸν Α΄
ΤΩΙ ΣΑΒΒΑΤΩΙ ΕΣΠΕΡΑΣ (27/01/18)

ὁ Ἱερεύς: Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ α΄ χορός: Ἀμήν.

ὁ Ἀναγνώστης:

- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
- Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103)

- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρον, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδιά εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά.
- Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀνάμεσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα.

- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιροὺς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- Ἐθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὠρνούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
- Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
- Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
- Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
- Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος

ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον,
ταραχθήσονται.

- Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
- Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.
- Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἄισω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
- Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἐκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἦ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

ὁ διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι πρέπει σοι, ...

Καὶ εὐθὺς στιχολογοῦμεν τὸ Α' Κάθισμα τ οὔΨαλτηρίου.

(Μακάριος ἀνὴρ...)

Συναπτὴ μικρά

ὁ β' χορός

Ἦχος α'. Ψαλμὸς ρμ' (140)

- Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.
ὁ β' χορός

- Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἔσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου. Τὰς ἔσπερινὰς ἡμῶν εὐχὰς, πρόσδεξαι Ἄγιε Κύριε, καὶ παράσχου ἡμῖν ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, ὅτι μόνος εἶ ὁ δεΐξας ἐν κόσμῳ τὴν ἀνάστασιν.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Κυκλώσατε λαοὶ Σιών, καὶ περιλάβετε αὐτὴν, καὶ δότε δόξαν ἐν αὐτῇ τῷ ἀναστάντι ἐκ νεκρῶν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ λυτρωσάμενος ἡμᾶς ἐκ τῶν ἀνομιῶν ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Δεῦτε λαοὶ ὑμνήσωμεν, καὶ προσκυνήσωμεν Χριστόν, δοξάζοντες αὐτοῦ τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐκ τῆς πλάνης τοῦ ἐχθροῦ τὸν κόσμον λυτρωσάμενος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Εὐφράνθητε οὐρανοί, σαλπύσατε τὰ θεμέλια τῆς γῆς, βοήσατε τὰ ὄρη εὐφροσύνην, ἰδοὺ γὰρ ὁ Ἐμμανουὴλ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν, τῷ σταυρῷ προσήλωσε, καὶ ζωὴν ὁ διδούς, θάνατον ἐνέκρωσε, τὸν Ἀδὰμ ἀναστήσας, ὡς φιλάνθρωπος.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Τὸν σαρκὶ ἐκουσίως σταυρωθέντα δι' ἡμᾶς, παθόντα καὶ ταφέντα, καὶ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ὑμνήσωμεν λέγοντες' Στήριξον ὀρθοδοξίᾳ τὴν Ἐκκλησίαν σου Χριστέ, καὶ εἰρήνευσον τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε,
Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον
σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τῷ ζωοδόχῳ σου τάφῳ, παρεστῶτες οἱ
ἀνάξιοι, δοξολογίαν προσφέρομεν τῇ ἀφάτῳ
σου εὐσπλαγχνία, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι
σταυρὸν κατεδέξω, καὶ θάνατον ἀναμάρτητε,
ἵνα τῷ κόσμῳ δωρήσῃ τὴν Ἀνάστασιν, ὡς
φιλάνθρωπος.

ὁ α' χορός

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός,
ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸν Κύριον.

Τὸν τῷ Πατρὶ συνάναρχον, καὶ συναϊδιον
Λόγον, τὸν ἐκ παρθενικῆς νηδύος
προελθόντα ἀφράστως καὶ Σταυρὸν καὶ
θάνατον δι' ἡμᾶς ἐκουσίως καταδεξάμενον,
καὶ ἀναστάντα ἐν δόξῃ, ὑμνήσωμεν
λέγοντες, ζωοδότα Κύριε δόξα σοι, ὁ Σωτὴρ
τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Τριωδίου

ὁ β' χορός

ἤχος α'

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος καὶ πολλὴ
παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρῶσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί· ὁ
γὰρ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται,
ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ,
τελωνικῶς διὰ νηστείας κρίζοντες· Ἰλάσθητι
ἡμῖν ὁ Θεός, τοῖς ἀμαρτωλοῖς.

ὁ α' χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη
ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Μὴ προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί...

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν
αἰῶνα.

Φαρισαῖος κενοδοξία νικώμενος, καὶ Τελώνης
τῇ μετανοίᾳ κλινόμενος, προσῆλθόν σοι
τῷ μόνῳ Δεσπότη, ἀλλ' ὁ μὲν καυχησάμενος,
ἐστερήθη τῶν ἀγαθῶν, ὁ δὲ μὴ φθεγξάμενος,
ἠξιώθη τῶν δωρεῶν. Ἐν τούτοις τοῖς
στεναγμοῖς, στήριζόν με Χριστέ ὁ Θεὸς ὡς
φιλάνθρωπος

τοῦ Τριωδίου ἤχος πλ.δ'

Παντοκράτορ Κύριε, οἶδα, πόσα δύνανται τὰ
δάκρυα· Ἐζεκίαν γὰρ ἐκ τῶν πυλῶν τοῦ
θανάτου ἀνήγαγον, τὴν ἀμαρτωλὸν ἐκ τῶν
χρονίων πταισμάτων ἐρρύσαντο, τὸν δὲ
Τελώνην, ὑπὲρ τὸν Φαρισαῖον ἐδικαίωσαν,
καὶ δέομαι, σὺν αὐτοῖς ἀριθμήσας, ἐλέησόν
με.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ἤχος α'

Τὴν παγκόσμιον δόξαν τὴν ἐξ ἀνθρώπων
σπαρεῖσαν, καὶ τὸν Δεσπότην τεκοῦσαν, τὴν
ἐπουράνιον πύλην, ὑμνήσωμεν Μαρίαν τὴν
Παρθένον, τῶν Ἀσωμάτων τὸ ἄσμα, καὶ τῶν
πιστῶν τὸ ἐγκαλλώπισμα, αὕτη γὰρ
ἀνεδείχθη οὐρανός, καὶ ναὸς τῆς θεότητος,
αὕτη τὸ μεσότοιχον τῆς ἔχθρας καθελοῦσα,
εἰρήνην ἀντεισηῆξε, καὶ τὸ βασίλειον ἠνέωξε.
Ταύτην οὖν κατέχοντες, τῆς πίστεως τὴν
ἄγκυραν, ὑπέρμαχον ἔχομεν, τὸν ἐξ αὐτῆς
τεχθέντα Κύριον. Θαρσεῖτω τοίνυν, θαρσεῖτω
Λαὸς τοῦ Θεοῦ, καὶ γὰρ αὐτὸς πολεμήσει
τοὺς ἐχθροὺς ὡς παντοδύναμος.

Εἴσοδος.

Σοφία Ὁρθοί!

Ἦχος β'

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου Πατρός,
οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, Ἰησοῦ Χριστέ,
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, ἰδόντες φῶς
ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἅγιον
Πνεῦμα Θεόν. Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς,
ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ
διδούς, Διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐσπέρας Προκείμενον

ὁ α' χορός

Ἦχος β'

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν, καὶ
περιεζώσατο.

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο.

ὁ α' χορός

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις
οὐ σαλευθήσεται

**Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο.**

• **Ὁ διάκονος:**

• **Εἶπωμεν πάντες Ὅτι ἐλεήμων καὶ
φιλόανθρωπος**

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης:

**Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς
εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ
αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς
τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός
σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**

**Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα,
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.**

**Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος,
σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ
καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.**

• • **Ὁ διάκονος:**

• **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν Εἶη τὸ
κράτος τῆς βασιλείας σου...**

Ἀπόστιχα

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα

ὁ β' χορὸς

Ἦχος α'

**Τῷ πάθει σου Χριστέ, παθῶν
ἠλευθερώθημεν, καὶ τῇ Ἀναστάσει σου ἐκ
φθορᾶς ἐλυτρώθημεν. Κύριε δόξα σοι.**

• ὁ α' χορὸς

**Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν
ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ
περιεζώσατο.**

**Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, οὐρανοὶ
εὐφραινέσθωσαν, χεῖρας κροτεῖτω τὰ ἔθνη
μετ' εὐφροσύνης, Χριστὸς γὰρ ὁ Σωτὴρ ἡμῶν,
τῷ Σταυρῷ προσήλωσε τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν,
καὶ τὸν θάνατον νεκρώσας, ζωὴν ἡμῖν
ἔδωρήσατο, πεπτωκότα τὸν Ἀδὰμ παγγενῆ
ἀναστήσας, ὡς Φιλάνθρωπος.**

• ὁ β' χορὸς

**Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσεν τὴν οἰκουμένην,
ἥτις οὐ σαλευθήσεται.**

**Βασιλεὺς ὑπάρχων οὐρανοῦ καὶ γῆς,
Ἀκατάληπτε, ἐκὼν ἐσταύρωσαι διὰ
φιλανθρωπίαν, ὃν ὁ Ἄδης συναντήσας
κάτωθεν ἐπικράνθη, καὶ Δικαίων ψυχαὶ
δεξάμεναι, ἠγαλλιάσαντο. Ἀδὰμ δὲ ἰδὼν σε
τὸν Κτίστην ἐν τοῖς καταχθονίοις ἀνέστη. Ὡ
τοῦ θαύματος! πῶς θανάτου ἐγεύσατο ἢ τῶν
ἀπάντων ζωῆ; ἄλλ' ἢ ὡς ἠβουλήθη, κόσμον
φωτίσαι κραυγάζοντα καὶ λέγοντα, ὁ
ἀναστάς ἐκ τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.**

• ὁ α' χορὸς

**Στίχ. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε εἰς
μακρότητα ἡμερῶν.**

**Γυναῖκες μυροφόροι μύρα φέρουσαι, μετὰ
σπουδῆς καὶ ὄδυρμου τὸν τάφον σου
κατέλαβον, καὶ μὴ εὐροῦσαι τὸ ἄχραντον
Σῶμά σου, παρὰ δὲ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι
τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θαῦμα, τοῖς
Ἀποστόλοις ἔλεγον' Ἀνέστη ὁ Κύριος,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.**

ὁ β' χορὸς

Δόξα Πατρὶ... ἦχος πλ. α'

**Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν μου ἐκ τῶν
ἀνομιῶν μου, οὐ δύναμαι ἀτενίσαι, καὶ ἰδεῖν
τὸν αἰθέρα τοῦ οὐρανοῦ, ἀλλὰ δέξαι με ὡς
τὸν Τελώνην, μετανοοῦντα Σωτὴρ, καὶ
ἐλέησόν με**

ὁ α' χορὸς

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον ὁμώχρον

**Ναὸς καὶ πύλη ὑπάρχεις, παλάτιον καὶ
θρόνος τοῦ Βασιλέως, Παρθένε πάνσεμνε' δι'
ἧς ὁ λυτρωτὴς μου Χριστὸς ὁ Κύριος, τοῖς ἐν
σκότει καθεύδουσιν ἐπέφανεν. Ἥλιος
ὑπάρχων δικαιοσύνης, φωτίσαι θέλων οὐς
ἔπλασε, κατ' εἰκόνα ἰδίαν χειρὶ τῇ ἑαυτοῦ. Διὸ
Πανύμνητε, ὡς μητρικὴν παρῶρησίαν πρὸς
αὐτὸν κεκτημένη, ἀδιαλείπτως πρέσβευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

Νῦν ἀπολύεις.... Τρισάγιον....

ὁ α' χορὸς

**Ἀπολυτίκιον ἀναστάσιμον. Ἦχος α'
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν
σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, διὰ τοῦτο αἰ**

Δυνάμεις των οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα.
Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
φιλόανθρωπε.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ
Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουτο ὁ τῶν ὅλων
Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυῖδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν
οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα
τῶ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῶ προελθόντι ἐκ
σοῦ, δόξα τῶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ

τόκου σου.

Ἀπόλυσις

«...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν...»

28 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018

+Κυριακὴ ἸΣ' ΛΟΥΚΑ

(ΤΕΛΩΝΟΥ ΚΑΙ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ)

**Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ
τοῦ Σύρου.**

Ἦχος α' Ἐωθινὸν Α'

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,...

Συναπτὴ μεγάλη καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ὁ α' χορὸς

Ἦχος α'

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ὁ β' χορὸς

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῶ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τό ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ὁ α' χορὸς

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῶ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ὁ β' χορὸς

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

ὁ α' χορὸς

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α'.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν
σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτήρ,
δωρούμενος τῶ κόσμῳ τὴν ζωὴν, διὰ τοῦτο αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα.

Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
φιλόανθρωπε.

ὁ β' χορὸς

Δόξα Πατρί... τὸ αὐτό

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...

ὁ α' χορὸς

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου σοι Παρθένε τὸ
Χαῖρε, σὺν τῇ φωνῇ ἐσαρκουτο ὁ τῶν ὅλων
Δεσπότης, ἐν σοὶ τῇ ἀγία κιβωτῶ, ὡς ἔφη ὁ
δίκαιος Δαυῖδ, ἐδείχθης πλατυτέρα τῶν
οὐρανῶν, βαστάσασα τὸν Κτίστην σου. Δόξα
τῶ ἐνοικήσαντι ἐν σοί, δόξα τῶ προελθόντι ἐκ
σοῦ, δόξα τῶ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ
τόκου σου.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν.

ὁ α' χορὸς

Τὸν τάφον σου Σωτήρ, στρατιῶται τηροῦντες,
νεκροὶ τῇ ἀστραπῇ, τοῦ ὀφθέντος Ἀγγέλου,
ἐγένοντο κηρύττοντος, Γυναιξὶ τὴν
Ἀνάστασιν' σὲ δοξάζομεν, τὸν τῆς φθορᾶς
καθαιρέτην' σοὶ προσπίπτομεν, τῶ
ἀναστάντι ἐκ τάφου, καὶ μόνῳ Θεῷ ἡμῶν.

ὁ β' χορὸς

Δόξα Πατρί...

Σταυρῶ προσηλωθεὶς, ἐκουσίως Οἰκτίρμον,
ἐν μνήματι τεθεὶς, ὡς θνητὸς Ζωοδότα, τὸ
κράτος συνέτριψας, Δυνατὲ τῶ θανάτῳ σου
σὲ γὰρ ἔφριξαν, οἱ πυλωροὶ οἱ τοῦ Ἴδου, σὺ
συνήγειρας, τοὺς ἀπ' αἰῶνος θανέντας, ὡς
μόνος φιλόανθρωπος.

ὁ α' χορὸς

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες,
Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαν,
οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν
ἀγαθότητα σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ
προστασίαν, σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς
σωτηρίαν τὴν μόνην Πανάμωμον.
Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, ἕτερα
ὁ β΄ χορός

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος

Γυναῖκες πρὸς τὸ μνήμα παρεγένοντο
ὄρθρῳ, καὶ ἀγγελικὴν ὄπτασίαν
θεασάμεναι ἔτρεμον, ὁ τάφος ἐξήστραπτε
ζωὴν, τὸ θαῦμα κατέπληττεν αὐτάς, διὰ
τοῦτο ἀπελθοῦσαι, τοῖς μαθηταῖς ἐκήρυττον
τὴν Ἑγερσιν. Τὸν Ἄϊδην ἐσκύλευσε Χριστός,
ὡς μόνος κραταιὸς καὶ δυνατός, καὶ
φθαρέντας συνήγειρε πάντας, τὸν τῆς
κατακρίσεως φόβον, λύσας δυνάμει Σταυροῦ.
ὁ α΄ χορός

Δόξα Πατρὶ...

Ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθεὶς ἡ ζωὴ τῶν
ἀπάντων, καὶ ἐν νεκροῖς λογισθεὶς ὁ
ἀθάνατος Κύριος, ἀνέστης τριήμερος Σωτὴρ,
καὶ ἡγειρας Ἀδὰμ ἐκ τῆς φθορᾶς, διὰ τοῦτο αἱ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα.
Δόξα τοῖς σοῖς παθήμασι Χριστέ, δόξα τῇ
Ἀναστάσει σου, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου,
μόνε φιλόνηρωπε.
ὁ β΄ χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Τὸν τάφον σου Σωτὴρ

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον,
ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος,
δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ
θλίψεων, σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν
σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ
προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Τὰ ἀναστάσιμα εὐλογητάρια.

ὁ α΄ χορός

Ἦχος πλ. α΄

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὄρων σε,
ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτὴρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ

τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ ἄδου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

ὁ β΄ χορός

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ
Μαθήτριάι κιονᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ
Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις,
Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καὶ ἤσθητε, ὁ Σωτὴρ
γὰρ ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

ὁ α΄ χορός

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῖ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ
μνήμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη,
πρὸς αὐτάς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε' θρήνου ὁ
καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν
δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

ὁ β΄ χορός

Στίχ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι,
πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ ἐνηχοῦντο.
Ἀγγέλου τρανώς, πρὸς αὐτάς φθεγγομένου.
Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογίζεσθε; ὡς
Θεὸς γὰρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

ὁ α΄ χορός

Δόξα Πατρὶ... Τριαδικὸν

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν
τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα,
ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,
κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

ὁ β΄ χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε, τὸν
Ἀδὰμ ἀμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ
λύτης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς
ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ
ἄνθρωπος.

ὁ α΄ χορός

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι
ὁ Θεός.

ὁ β΄ χορός

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι
ὁ Θεός.

ὁ α΄ χορός

Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα, Ἀλληλουΐα. Δόξα
σοι ὁ Θεός.

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι ἠυλόγηται σου...

Ἡ Ὑπακοὴ Ἦχος α΄

Ἦ τοῦ Ληστοῦ μετάνοια, τὸν παράδεισον
ἐσύλησεν, ὁ δὲ θρῆνος τῶν Μυροφόρων τὴν
χαρὰν ἐμήνυσεν, ὅτι ἀνέστης Χριστὲ ὁ Θεός,
παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Ἀντίφωνον Α΄

ὁ α΄ χορός

- Ἐν τῷ θλίβεσθαί με, εἰσάκουσόν μου
τῶν ὀδυνῶν, Κύριε σοι κράζω.

ὁ β΄ χορός

- Τοῖς ἐρημικοῖς, ἄπαυστος ὁ θεῖος
πόθος ἐγγίνεται, κόσμου οὔσι τοῦ
ματαίου ἐκτός.

ὁ α΄ χορός

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἄγιώ Πνεύματι, τιμὴ καὶ δόξα, ὡσπερ Πατρὶ,
πρέπει ἅμα καὶ Υἱῷ, διὰ τοῦτο ἄσωμεν τὴν
Τριαδικὴν Μονοκρατορίαν.

Ἀντίφωνον Β΄

ὁ β΄ χορός

- Εἰς τὰ ὄρη τῶν σῶν, ὑψώσάς με νόμων,
ἀρεταῖς ἐκλάμπρυνον, ὁ Θεός, ἵνα ὑμνῶ
σε.

ὁ α΄ χορός

- Δεξιᾷ σου χειρὶ λαβὼν σὺ Λόγε,
φύλαξόν με, φρουρήσον, μὴ πῦρ με
φλέξη τῆς ἀμαρτίας.

ὁ β΄ χορός

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν ...

Ἄγιώ Πνεύματι, πᾶσα ἡ κτίσις καινουργεῖται,
παλινδρομοῦσα εἰς τὸ πρῶτον, Ἰσοσθενὲς
γὰρ ἐστι Πατρὶ καὶ Λόγῳ.

Ἀντίφωνον Γ΄

ὁ α΄ χορός

- Ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι ὀδεύσωμεν εἰς
τάς ἀυλὰς τοῦ Κυρίου, εὐφράνθη μου τὸ
Πνεῦμα, συγχαίρει ἡ καρδιά.

ὁ β΄ χορός

- Ἐπὶ οἶκον Δαυὶδ, φόβος μέγας, ἐκεῖ
γὰρ θρόνων ἐκτεθέντων, κριθήσονται
ἅπασαι, αἱ φυλαὶ τῆς γῆς καὶ γλῶσσαι.

ὁ α΄ χορός

Δόξα Πατρὶ... Καὶ νῦν...

Ἄγιώ Πνεύματι, τιμὴν προσκύνησιν, δόξαν
καὶ κράτος, ὡς Πατρὶ τε ἄξιον, καὶ τῷ Υἱῷ δεῖ
προσφέρειν. Μονὰς γὰρ ἐστὶν ἡ Τριάς τῆ

φύσει,...

ὁ β΄ χορός

... ἀλλ' οὐ προσώποις.

Προκείμενον

ὁ α΄ χορός

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ παρῶρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

ὁ β΄ χορός

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ παρῶρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

ὁ α΄ χορός

Στίχ. Τὰ λόγια Κυρίου λόγια ἀγνά.

Νῦν ἀναστήσομαι λέγει Κύριος, θήσομαι ἐν
σωτηρίῳ...

ὁ β΄ χορός

... παρῶρησιάσομαι ἐν αὐτῷ.

Ἡ Τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου

ὁ α΄ χορός

Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ὁ β΄ χορός

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

ὁ α΄ χορός

Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΕΩΘΙΝΟΝ Α΄ (Ματθ. 28,16-20)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, οἱ ἔνδεκα μαθηταὶ
ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν εἰς τὸ ὄρος
οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. Καὶ ἰδόντες
αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ· οἱ δὲ ἐδίστασαν.
Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς
λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Πορευθέντες οὖν
μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες
αὐτούς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ
καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· διδάσκοντες
αὐτούς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν·
καὶ ἰδοὺ, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς
ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ
αἰῶνος. **Ἀμήν.**

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν
μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου,
Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἀγίαν σου
Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ
εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἶδαμεν,
τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ
πιστοί, προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ
ἀγίαν Ἀνάστασιν, ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ
Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς
εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν
Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας
δί' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Καὶ εὐθὺς ὁ Ν΄ Ψαλμὸς εἰς ἦχον β΄

- Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.
 - Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.
- Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.
 - Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
- Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.
 - Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἀδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
 - Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
 - Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.
- Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

- Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
- Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.
- Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσιν.
- Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
 - Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.
 - Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον' καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.
- Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.
- Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
- Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους, καὶ ἐλέησόν με ὁ Θεός.

ὁ α΄ χορὸς

Δόξα Πατρὶ... Ἦχος πλ. δ΄

Τῆς μετανοίας ἀνοιξόν μοι πύλας Ζωοδότα, ὀρθρίζει γὰρ τὸ πνεῦμά μου, πρὸς ναὸν τὸν ἅγιόν σου, ναὸν φέρον τοῦ σώματος, ὅλον ἐσπιλωμένον, ἀλλ' ὡς οἰκτιρῶν κάθαρον, εὐσπλάγχυν σου ἐλέει.

ὁ β΄ χορὸς

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον Ἦχος ὁ αὐτὸς

Τῆς σωτηρίας εὐθυνόν μοι τρίβους, Θεοτόκε, αἰσχροῖς γὰρ κατερῶύπωσα, τὴν ψυχὴν ἀμαρτίαις, ὡς ῥαθύμως τὸν βίον μου, ὅλον ἐκδαπανήσας, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ῥῦσαί με, πάσης ἀκαθαρσίας.

Εἶτα

ὁ α΄ χορὸς

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου, ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β΄

Τὰ πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι δεινῶν,
έννοῶν ὁ τάλας, τρέμω τὴν φοβερὰν ἡμέραν
τῆς κρίσεως, ἀλλὰ θαρρῶν εἰς τὸ ἔλεος τῆς
εὐσπλαγχνίας σου, ὡς ὁ Δαυῖδ βοῶ σοι.
Ἐλέησόν με ὁ Θεός, **κατὰ τὸ μέγα σου ἔλεος.**
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαὸν σου... Ἐλέει καὶ

οἰκτιρμοῖς...

KANONEΣ

ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄

ὠδῆ α΄

ὁ α΄ χορὸς

Ἦχος α΄ – Ὁ Εἰρμός

Σοῦ ἡ τροπαιουῆχος δεξιὰ, θεοπρεπῶς ἐν ἰσχυῖ
δεδόξασται, αὐτὴ γάρ, Ἀθάνατε ὡς
πανσθενῆς ὑπεναντίους ἔθραυσε, τοῖς
Ἰσραηλίταις, ὁδὸν βυθοῦ καινουργήσασα.

ὁ β΄ χορὸς

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὁ χερσὶν ἀχράντοις ἐκ χοός, θεουργικῶς κατ΄
ἀρχὰς διαπλάσας με, χειρὰς διεπέτασας ἐν
τῷ Σταυρῷ, ἐκ γῆς ἀνακαλούμενος, τὸ
φθαρὲν μου σῶμα, ὃ ἐκ Παρθένου
προσείληφας.

ὁ α΄ χορὸς

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου, Κύριε.

Νέκρωσιν ὑπέστη δι΄ ἐμέ, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ
θανάτῳ προδίδωσιν, ὃ ἐμπνεύσει θεία ψυχὴν
μοι ἐνθεῖς, καὶ λύσας αἰωνίων δεσμῶν, καὶ
συναναστήσας, τῇ ἀφθαρσίᾳ ἐδόξασε.

ὁ β΄ χορὸς

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον

ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Χαῖρε ἡ τῆς χάριτος πηγὴ, χαῖρε ἡ κλίμαξ καὶ
πύλη οὐράνιος, χαῖρε ἡ λυχνία καὶ στάμνος
χρυσῆ, καὶ ὄρος ἀλατόμητον, ἡ τὸν ζωοδότην
Χριστόν τῷ κόσμῳ, κυήσασα.

καὶ τοῦ Τριωδίου.

ὠδῆ α΄. Ἦχος πλ. β΄.

ὁ α΄ χορὸς

Ὡς ἐν ἡπειρῷ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός,
πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ
τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ
ἐπάρσει ταπεινούμενον.

ὁ β΄ χορὸς

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.
Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑποποιόν, ἐκ δὲ τῆς
ἐπάρσεως, πτῶμα βλέπων χαλεπόν, τοῦ
Τελώνου ζήλου τὰ καλά, καὶ τὴν φαρισαϊκὴν,
κακίαν μίσησον.

ὁ α΄ χορὸς

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ
ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν· ἦν περ
ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς,
τρόπον κενόδοξον.

ὁ β΄ χορὸς

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι τοὺς ἑαυτοῦ,
Μαθητὰς βουλόμενος, ὁ τῶν πάντων
Βασιλεύς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τὸν
Τελώνου στεναγμόν, καὶ τὴν ταπείνωσιν.

ὁ α΄ χορὸς

Δόξα Πατρὶ...

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, καὶ ὀδυρμοῖς
ἀσιγήτοις Κύριε, νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ
εὐσπλαγχνίᾳ, οἰκτιρον καμὲ, ταπεινώσει
τὴν ζωὴν, νῦν διεξάγοντα.

ὁ β΄ χορὸς

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γνώμην βουλὴν προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν,
καὶ τὸ πνεῦμα Δέσποινα, ἀνατίθημι πρὸς σέ·
δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ
μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

ὠδῆ γ΄.

ὁ α΄ χορὸς

Ἦχος α΄ – Ὁ Εἰρμός

Ὁ μόνος εἰδὼς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν
ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν
μορφωσάμενος, περιζωσόν με ἐξ ὕψους
δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι, Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ
ἔμψυχος, τῆς ἀχράντου σου δόξης
φιλάνθρωπε.

ὁ β΄ χορὸς

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Θεὸς μου ὑπάρχων Ἀγαθέ, πεσόντα
κατωκτείρησας, καὶ καταβῆναι πρὸς με
ἠδύοκησας, ἀνύψωσάς με διὰ σταυρώσεως,
τοῦ βοᾶν σοι, Ἅγιος, ὁ τῆς δόξης Κύριος, ὁ
ἀνεΐκαστος ἐν ἀγαθότητι.

ὁ α΄ χορὸς

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.
Ζωὴ ἐνυπόστατος Χριστέ, ὑπάρχων καὶ
φθαρέντα με, ὡς συμπαθῆς Θεὸς
ἐνδυσάμενος, εἰς χοῦν θανάτου καταβάς
Δέσποτα, τὸ θνητὸν διέρρηξας, καὶ νεκροὺς
τριήμερος, ἀναστὰς ἀφθαρσίαν ἡμφίεσας.

ὁ β' χορός

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς. **Θεοτοκίον**

Θεὸν συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθένε διὰ
Πνεύματος, τοῦ Παναγίου ἔμεινας ἄφλεκτος,
ἐπεὶ σε βάτος τῶ νομοθέτη Μωσῆ,
φλεγόμενη ἄκαυστα, σαφῶς προεμήνυσε,
τὴν τὸ πῦρ δεξαμένην τὸ ἄστεκτον.

Καὶ τοῦ Τριωδίου.

ὠδὴ γ'

ὁ α' χορός

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς
ἀνυψοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ
δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς· οὗ τὸν τρόπον,
τῆς κακίας φύγωμεν.

ὁ β' χορός

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ, πλοῦτον δικαιοσύνης·
τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἢ ταπεινώσις
πληθύν· ἦν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος,
δειξὸν τοῦ Τελώνου Σωτήρ.

ὁ α' χορός

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ
στήθος, κατανύξει βοῶμεν· Ἰλάσθητι ὁ Θεός,
ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου, λάβωμεν
τὴν ἄφεσιν.

ὁ β' χορός

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν πιστοί, κατορθοῦντες
τὸ πρᾶον, ταπεινώσει συζῶντες, ἐκ καρδίας
στεναγμῶ, κλαυθμῶ τε καὶ προσευχῆ, ὅπως
σχῶμεν, ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

ὁ α' χορός

Δόξα Πατρὶ...

Ἀποβαλλώμεθα πιστοί, τὸν ὑπέρογκον
κόμπον, ἀπόνοιαν δεινὴν τε, καὶ τύφον τὸν

βδελυκτὸν, καὶ τὴν κακίστην Θεῷ Φαρισαίου,
ἀπρεπῆ ὠμότητα.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ τῇ μονῇ προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ
ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι
τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἁγνή, πάσης
βλάβης **δυσχερῶν ῥυόμενος.**

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν,...

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος α'. Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός

Ἐξανέστης ὡς Θεὸς ἐκ τοῦ τάφου ἐν δόξῃ, καὶ
κόσμον συνανέστησας, καὶ ἡ φύσις τῶν
βροτῶν ὡς Θεὸν σὲ ἀνύμνησε, καὶ θάνατος
ἠφάνισται, καὶ ὁ Ἀδὰμ χορεύει Δέσποτα, καὶ
ἡ Εὐὰ νῦν ἐκ τῶν δεσμῶν λυτρομένη, χαίρει
κράζουσα. Σὺ εἶ ὁ πᾶσι παρέχων, Χριστέ τὴν
Ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος

Τὸν ἀναστάντα τριήμερον ἀνυμνήσωμεν, ὡς
Θεὸν παντοδύναμον, καὶ πύλας τοῦ Ἰδίου
συντρίψαντα, καὶ τοὺς ἀπ' αἰῶνος ἐκ τάφου
ἐγείραντα, Μυροφόροις ὀφθέντα καθὼς
ἠυδόκησε, πρώταις ταύταις τό, Χαίρετε,
φήσας, καὶ Ἀποστόλοις χαρὰν μηνύων, ὡς
μόνος ζωοδότης. Ὅθεν πιστεῖ αἱ Γυναῖκες,
Μαθηταῖς σύμβολα νίκης εὐαγγελίζονται,
καὶ Ἄιδης στενάζει, καὶ θάνατος ὀδύρεται,
καὶ κόσμος ἀγάλλεται, καὶ πάντες
συγχαίρουσι, Σὺ γὰρ παρέσχες πᾶσι Χριστὲ
τὴν Ἀνάστασιν.

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

ὁ α' χορός

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε

Ταπεινώσις ὕψωσε, κατησχυμμένον κακοῖς,
Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τὸ, Ἰλάσθητι, τῶ
Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ
δικαιοσύνης, δειλαιοῦ Φαρισαίου,
μεγαλορρήμονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ
καλά, κακῶν ἀπεχόμενοι.

ὁ β' χορός

Δόξα Πατρὶ... ὅμοιον

Ταπεινώσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῶ
βοήσαντα· Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν
μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν

κακῶν ἐμπεσόντες· κράξωμεν τῷ Σωτῆρι,
ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἠμάρομεν, ἰλάσθητι,
μόνε φιλάνθρωπε.

ὁ α΄ χορός

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον, ὅμοιον

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ
ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῶ,
Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις,
τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύντριψον
μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν
ὀπλιζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων σου.

ὠδὴ δ΄

Ἦχος α΄ – Ὁ Εἰρμός

Ἦρος σε τῇ χάριτι, τῇ θείᾳ κατάσκιον,
προβλεπτικοῖς ὁ Ἀβρακούμ, κατανοήσας
ὀφθαλμοῖς, ἐκ σοῦ ἐξελεύσεσθαι, τοῦ Ἰσραὴλ
προανεφώνει τὸν ἅγιον, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
καὶ ἀνάπλασιν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Τίς οὗτος, Σωτῆρ, ὁ ἐξ Ἐδώμ ἀφικόμενος,
στεφηφορῶν ἐξ ἀκανθῶν, πεφοινιγμένος τὴν
στολήν, ἐν ξύλῳ κρεμάμενος; Τοῦ Ἰσραὴλ
ὑπάρχει οὗτος ὁ Ἅγιος, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
καὶ ἀνάπλασιν.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἴδετε λαὸς τῶν ἀπειθῶν, καὶ αἰσχύνθητε, ὄν
ὡς κακοῦργον γὰρ ὑμεῖς, ἀναρτηθῆναι ἐν
σταυρῷ, Πιλάτῳ ἠτήσασθε φρενοβλαβῶς,
θανάτου λύσας τὴν δύναμιν, θεοπρεπῶς
ἐξανέστη τοῦ μηνύματος.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Εὐλον σε Παρθένε τῆς ζωῆς ἐπιστάμεθα, οὐ
γὰρ τῆς βρώσεως καρπός, θανατηφόρος τοῖς
βροτοῖς, ἐκ σοῦ ἀνεβλάστησεν, ἀλλὰ ζωῆς
τῆς αἰδίου ἀπόλαυσις, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν
τῶν ὑμνούντων σε.

ὠδὴ δ΄

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Χριστὸς μου δύναμις

Ἀρίστην ἔδειξεν, ὁδὸν ὑψώσεως τὴν
ταπεινώσιν Λόγος, ταπεινωθεὶς, μέχρι καὶ
μορφῆς δουλικῆς, ἦν ἐκμιμούμενος ἅπας,
ἀνυψοῦται ταπεινούμενος.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ὑψώθη δίκαιος, καὶ καταπέπτωκε,
Φαρισαῖος, ἐν πλήθει δὲ τῶν κακῶν, βριθῶν
τεταπεινῶνται, ἀλλ' ἀνυψώθη Τελώνης, παρ'
ἐλπίδα δικαιοῦμενος.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Πενίας πρόξενος, ἐκ πλούτου τῶν ἀρετῶν, ἡ
ἀπόνοια ὤφθη, καὶ πορισμός, αὐθις ἡ
ταπεινώσις, δικαιοσύνης ἐξ ἄκρας ἀπορίας
ἦν κτησώμεθα.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Προέφης Δέσποτα, τοῖς μεγαλόφροσιν,
ἀντιτάσσεσθαι πάντως, καὶ ταπεινοῖς, χάριν
σὴν παρέχων Σωτῆρ, ταπεινωθεῖσι νῦν ἡμῖν,
τὴν σὴν χάριν ἐξαπόστειλον.

Δόξα Πατρὶ...

Πρὸς θείαν ὑψωσιν, ἀεὶ ἀνάγων ἡμᾶς, ὁ
Σωτῆρ καὶ Δεσπότης ὑψοποιόν, ἔδειξε
ταπεινώσιν, τοὺς πόδας γὰρ τῶν Μαθητῶν
αὐτοχείρως ἐναπένησεν.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς φῶς ἀπρόσιτον, Παρθένε τέξασα, τῆς
ψυχῆς μου τὸ σκότος φωτιστικῆ, αἴγλη
διασκέδασον, καὶ σωτηρίας πρὸς τριβους, τὴν
ζωὴν μου χειραγώγησον.

ὠδὴ ε΄ – Ἦχος α΄
ὁ Εἰρμός

Ὁ φωτίσας τὴν ἐλλάμψει, τῆς σῆς παρουσίας
Χριστέ, καὶ φαιδρύνας τῷ Σταυρῷ σου, τοῦ
κόσμου τὰ πέρατα, τὰς καρδίας φώτισον,
φωτὶ τῆς σῆς θεογνωσίας, τῶν ὀρθοδόξως
ὑμνούντων σε.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Τὸν ποιμένα τῶν προβάτων, τὸν μέγαν καὶ
Κύριον, Ἰουδαῖοι διὰ ξύλου σταυροῦ
ἐθανάτωσαν, ἀλλ' αὐτὸς ὡς πρόβατα
νεκρούς, ἐν ἄδη τεθαμμένους, κράτους
θανάτου ἐρρύσατο.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Τῷ Σταυρῷ σου τὴν εἰρήνην,
εὐαγγελισάμενος, καὶ κηρύξας αἰχμαλώτοις
Σωτῆρ μου τὴν ἄφεσιν, τὸν κρατοῦντα
ἡσυχνας, Χριστέ, γυμνὸν ἠπορημένον, δείξας
τῇ θείᾳ ἐγέρσει σου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον
ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Τὰς αἰτήσεις τῶν πιστῶς αἰτουμένων,
Πανύμνητε, μὴ παρίδης, ἀλλὰ δέχου, καὶ
ταύτας προσάγαγε, τῷ Υἱῷ σου Ἄχραντε
Θεῷ, τῷ μόνῳ εὐεργέτῃ, σὲ γὰρ προστάτιν
κεκτήμεθα.

ὠδὴ ε΄

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ

Τοῦ Φαρισαίου τὰς ἀρετάς, σπεύσωμεν
μιμῆσθαι καὶ ζηλοῦν, τὴν τοῦ Τελώνου
ταπείνωσιν τὸ ἐν ἑκατέροις μισοῦντες
ἄτοπον, ἀπόνοιαν καὶ λύμην τῶν
παραπτώσεων.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Δικαιοσύνης δρόμος κενὸς ἤλεγκται
συζεύξας ἐν αὐτῷ, ὁ Φαρισαῖος τὴν οἴησιν,
αὐθις δὲ Τελώνης, ὑποποιῶ ἀρετῇ,
κτησάμενος συνέμπορον τὴν ταπείνωσιν.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ἀρματηλάτης ἐν ἀρεταῖς, ὤετο δραμεῖν
Φαρισαῖος, ἀλλὰ πεζὸς παρακλύδιον, ἄρμα
διαθέων, καλῶς προέλαβε, συζεύξας ὁ
Τελώνης οἴκτῳ ταπείνωσιν.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τὴν τοῦ Τελώνου παραβολὴν, πάντες
ἀναπτύξαντες τῷ νῷ, δεῦτε ζηλώσωμεν
δάκρουσι, πνεῦμα συντετριμμένον Θεῷ
προσάγοντες τὴν τῶν ἀμαρτημάτων
ζητοῦντες ἄφεσιν.

Δόξα Πατρὶ...

Τὸν ὑψαυχῆ τε καὶ μοχθηρόν, ἀλαζονικόν τε
καὶ θρασύν, πόρρω ἀπόσωμεν ἔμφρονα,
Φαρισαίου τρόπον, δεινὸν μέγалаυχον, ὅπως
μὴ γυμνωθῶμεν, τῆς θείας χάριτος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ῥάβδον δυνάμεως, Ἀγαθὴ, πᾶσιν
ἐξαπόστειλον ἡμῖν, τοῖς ἐπὶ σοὶ
καταφεύγουσι, κατακυριεύειν ἐν μέσῳ
πάντων ἐχθρῶν, παρέχουσα, καὶ ἐκ πάσης
βλάβης ἐξαίρουσα.

ὠδὴ ς΄ – Ἦχος α΄

ὁ Εἰρμός

Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτῃ ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν
ὁ ρυόμενος, ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα
σφαγῆς, σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν,

σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ
ἐπανόρθωσις.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Τῷ πταισμάτι τοῦ πρωτοπλάστου Κύριε,
δεινῶς ἐτραυματίσθημεν, τῷ δὲ μῶλωπι
ιάθημεν τῷ σῷ, ᾧ ὑπὲρ ἡμῶν ἐτραυματίσθης
Χριστέ, σὺ γὰρ ἰσχύς τῶν ἀσθενούντων, καὶ
ἐπανόρθωσις.

Στίχ. Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε.

Ἀνήγαγες ἡμᾶς ἐξ ἄδου Κύριε, τὸ κῆτος
χειρῶσάμενος, τὸ παμφάγον Παντοδύναμε,
τῷ σῷ κράτει καθελὼν αὐτοῦ τὴν δύναμιν, σὺ
γὰρ ζωὴ καὶ φῶς ὑπάρχεις, καὶ ἡ ἀνάστασις.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον

ἡμᾶς. Θεοτοκίον

Εὐφραίνονται ἐν σοί, Παρθένε ἄχραντε, τοῦ
γένους οἱ Προπάτορες. Τὴν Ἐδέμ
ἀπολαβόντες διὰ σοῦ, ἦν ἐκ παραβάσεως
ἀπώλεσαν, σὺ γὰρ ἀγνή, καὶ πρὸ τοῦ τόκου
καὶ μετὰ γέννησιν.

ὠδὴ ς΄

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν

Τοῦ βίου τὸ στάδιον, ὁ Τελώνης ἐν ταυτῷ, καὶ
Φαρισαῖος ἔδραμον, ἀλλ' ὁ μὲν ἀπονοία
κατενεχθεῖς, αἰσχροῶς ἐναυάγησεν, ὁ δὲ τῇ
ταπεινώσει διεσώζετο.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τοῦ βίου τὸ δίκαιον, διαμείβοντες ἡμεῖς,
δρόμον ἐκμιμησώμεθα, τοῦ Τελώνου μὲν
φρόνημα ζηλωτόν, φύγωμεν δὲ φύσημα
βδελυκτὸν Φαρισαίου καὶ ζησώμεθα.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τοὺς τρόπους ζηλώσωμεν, τοῦ Σωτῆρος
Ἰησοῦ καὶ τὴν αὐτοῦ ταπείνωσιν, οἱ
ποθοῦντες τὴν ἄληκτον τῆς χαρᾶς, τυχεῖν
κατασκήνωσιν, ἐν τῇ χώρᾳ τῶν ζώντων
αὐλιζόμενοι.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ὑπέδειξας Δέσποτα, τοῖς οικείοις Μαθηταῖς
ὑποποιὸν ταπείνωσιν, τῷ λεντίῳ ζωννύμενος
τὴν ὀσφύν, τοὺς πόδας ἀπέπλυνας, καὶ τὸν
τρόπον μιμῆσθαι παρεσκεύασας.

Δόξα Πατρὶ...

Τὸν βίον διείλοντο, Φαρισαῖος ἀρεταῖς, καὶ ὁ
Τελώνης πταισμάσιν, ἀλλ' ὁ μὲν τὴν ἐξ

ὄγκου φρενοβλαβῆ, ὑπέστη ταπεινώσιν, ὁ δὲ
ἀνυψοῦται ταπεινῶρων φανείς.

Καὶ νῦν... **Θεοτοκίον**

Γυμνὸν τῆ ἀπλότητι, τῆ ἀτέχνῳ τε ζωῆ,
πλασθέντα παραβάσεως διπλὴ περιέβαλέ
με ἐχθρός, σαρκός τε παχύτητι, νῦν δὲ σῆ
μεσιτεία, **Κόρη, σώζομαι**

Συναπτὴ μικρὰ καὶ ἡ Ἐκφώνησις

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς...

Κοντάκιον.

Ἦχος γ' – Ἡ Παρθένος σήμερον

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ
Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἀμαρτωλοὶ
ὡς Δεσπότη, θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων
ἀνθρώπων, ἄφεςιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι,
δί' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, **Θεὸς ὑπάρχων**

Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν,
στεναγμοῖς καὶ ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν
συνείδησιν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῆ αἰωνία,
ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες
ἀφέσεως· ἐκεῖ γὰρ ἐστιν ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν
ιδεῖν ἡμᾶς νῦν ἱκετεύσωμεν, ἐκεῖ ὀδύνη
ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν
τῇ Ἐδέμ τῇ θαυμαστῇ· ἥς ὁ Χριστὸς
δημιουργός, **Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ**

συνάναρχος.

Σ υ ν α ξ ἄ ρ ι ο ν

Τῆ ΚΗ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Στίχοι

- Ἦκουσε γλῶτταν ψαλμικῶς, ἦν οὐκ
ἔγνω,
- Ἐφραίμ, ἄνω καλοῦσαν, ὁ γλῶσσαν
Σῦρος.
- Εἰκάδι ὀγδοάτη Νόες Ἐφραίμ θυμὸν
ἀπηῦρον.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Παλλάδιου.

Στίχοι

- Κρείττων ὑπάρξας σαρκικῶν
σκιωτημάτων,
- Σκιωτᾶ παρ' αὐτῷ Παλλάδιος τῷ
πόλῳ.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς
ἡμῶν Ἰακώβου τοῦ Ἀσκητοῦ.

Στίχοι

- Ἀπῆλθε σαρκός, ὥσπερ ἐκ τινος
πάγης,
 - Ὁ σαρκός, Ἰακώβος οὐχ ἄλους πάγαις.
- Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, αἱ ἄγιοι δύο Μάρτυρες, μήτηρ
καὶ θυγάτηρ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχοι

- Τῆ παιδί συγκλίνασα μήτηρ τὴν κάραν,
• Ξίφει συνεξέπνευσε τῷ θυγατρῷ.
- Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ἡ ἄγια Χάρις τοὺς πόδας
ἐκκοπεῖσα τελειοῦται.

Στίχοι

- Πόδας Χάρις τμηθεῖσα, πρὸς Θεὸν
τρέχει·
- Τοὺς ψυχικοὺς γὰρ οὐ συνετμήθη
πόδας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ
Φαρισαίου ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ
Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ παραβολῆς μνειάν
ποιούμεθα.

Στίχοι

- **Φαρισαῖζων**, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου,
- **Χριστὸς γὰρ ἐνδόν**, ᾧ ταπεινὸς
δεκτέον.

Ἔτεροι εἰς τὸ τριῶδιον

- Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
- Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,
- Τριῶδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων πάντων, μεγαλοργῶν σου
πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Ἦχος γ'

ὁ α' χορός

ὠδὴ α'

Χέρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος,
ἐπεπόλευσέ ποτε, ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοπονητοποροῦντι,
καὶ θεαρέστως μέλποντι. Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ,
ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ὁ β' χορός

ὠδὴ γ'

Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων,
στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
ἐκτίσω,...
ὁ α΄ χορός
...τῶ τιμῶ σου αἵματι.

ὁ β΄ χορός
ὠδὴ δ΄

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς, ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ, τῆς
κιβωτοῦ γὰρ προελθῶν, τοῦ ἀγιάσματος σου,
τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῶ ναῶ τῆς δόξης
σου, ὠφθης ὡς βρέφος, ἀγκαλοφορούμενος,
καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

ὁ α΄ χορός
ὠδὴ ε΄

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης
δορυφορούμενον, ὦ τάλας! ἐβόα, ἐγώ, πρό
γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς
ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

ὁ β΄ χορός
ὠδὴ ς΄

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς
τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη. Ἐκ Θεοῦ Χριστέ
σὺ Θεός μου.

ὁ α΄ χορός
ὠδὴ ζ΄

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας
θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ, ἀκηράτῳ,
ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν,
εὐσεβῶς μελωδοῦντες. Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ὁ β΄ χορός
ὠδὴ η΄

**Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον**

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἐνωθέντες, οἱ θεοσεβείας
προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον. Εὐλογεῖτε
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς...

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ (Ἦχος γ')

ὁ α΄ χορός

**Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ
ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτηρῇ μου.**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ, τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ὁ β΄ χορός

**Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς
δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν
μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.**

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ α΄ χορός

**Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός,
καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ
εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις
αὐτόν.**

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ β΄ χορός

**Στίχ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ,
διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας
αὐτῶν.**

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ α΄ χορός

**Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ
ὑψωσε ταπεινοὺς, πεινῶντας ἐνέπλησεν
ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε
κενοὺς.**

Τὴν Τιμιωτέραν...

ὁ β΄ χορός

**Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ,
μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς
πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.**

Τὴν Τιμιωτέραν...

Καταβασία

ὠδὴ θ΄

ὁ α΄ χορός

**Στίχ. Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν
Χριστιανῶν, σκέπε φρούρει φύλαττε, τοὺς
ἐλπίζοντας εἰς Σέ.**

Ἐν νόμῳ σκιᾶ καὶ γράμματι, τύπον
κατίδωμεν οἱ πιστοί, πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν
μήτρην διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ, διὸ
πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν,
πρωτοτοκούμενον Μητρί,
ἀπειράνδρῳ, **μεγαλύνομεν.**

Συναπτή μικρά και ἡ Ἐκφώνησις
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

ὁ α΄ χορός

Ἦχος β΄.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ β΄ χορός

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ὁ α΄ χορός

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

ὁ β΄ χορός

Ὅτι ἅγιος ἐστι.

ὁ α΄ χορός

Ἐξαποστειλᾶριον Α΄

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν, ἐν ὄρει
Γαλιλαίας, πίστει Χριστὸν θεάσασθαι,
λέγοντα ἐξουσίαν, λαβεῖν τῶν ἄνω καὶ κάτω
μάθωμεν πῶς διδάσκει, βαπτίζειν εἰς τὸ
ὄνομα τοῦ Πατρὸς, ἔθνη πάντα, καὶ τοῦ Υἱοῦ,
καὶ ἁγίου Πνεύματος, καὶ συνεῖναι, τοῖς
Μύσταις ὡς ὑπέσχετο, ἕως τῆς συντελείας.

ὁ β΄ χορός

**Καὶ τοῦ Τριῶδιου. – Τοῖς Μαθηταῖς
συνέλθωμεν.**

Ὑψηγορίαν φύγωμεν, Φαρισαίου κακίστην·
ταπεινώσιν δὲ μάθωμεν, τοῦ Τελώνου
ἀρίστην, ἵν' ὑψωθῶμεν βοῶντες, τῷ Θεῷ σὺν
ἐκείνῳ· Ἰλάσθητι τοῖς δούλοις σου, ὁ τεχθεὶς
ἐκ Παρθένου, Χριστὲ Σωτῆρ ἐκουσίως, καὶ
Σταυρὸν ὑπομείνας, συνήγειρας τὸν κόσμον
σου θεϊκῆ δυναστεία.

ὁ α΄ χορός

Θεοτοκίον, ὁμοιον

Ὁ ποιητὴς τῆς κτίσεως, καὶ Θεὸς τῶν
ἀπάντων, σάρκα βροτεῖαν ἔλαβεν, ἐξ
ἀχράντου γαστροῦ σου, πανύμνητε Θεοτόκε,
καὶ φθαρεῖσάν μου φύσιν, ὅλην
ἀνεκαιούργησε, πάλιν ὡς πρὸ τοῦ τόκου,
καταλιπὼν μετὰ τόκον· ὅθεν πίστει σε
πάντες, ἀνευφημοῦντες κράζομεν...

ὁ β΄ χορός

...Χαῖρε κόσμου ἡ δόξα.

ΑΙΝΟΙ

ὁ α΄ χορός

Ἦχος α΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ β΄ χορός

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ὁ α΄ χορός

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα
ἐγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ.

Ὑμνοῦμέν σου Χριστὲ τὸ σωτήριον Πάθος,
καὶ δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

ὁ β΄ χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυναμείως
αὐτοῦ.

Ὁ Σταυρὸν ὑπομείνας, καὶ τὸν θάνατον
καταργήσας, καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν,
εἰρήνευσον ἡμῶν τὴν ζωὴν Κύριε, ὡς ὁ μόνος
Παντοδύναμος.

ὁ α΄ χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Ὁ τὸν Ἄϊδην σκυλεύσας, καὶ τὸν ἄνθρωπον
ἀναστήσας, τῇ ἀναστάσει σου Χριστὲ,
ἀξιώσον ἡμᾶς ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ, ὑμνεῖν καὶ
δοξάζειν σε.

ὁ β΄ χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ, σάλπιγγος,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τὴν θεοπρεπῆ σου συγκατάβασιν
δοξάζοντες, ὑμνοῦμέν σε Χριστὲ, ἐτέχθης ἐκ
Παρθένου, καὶ ἀχώριστος ὑπῆρχες τῷ Πατρὶ,
ἔπαθες ὡς ἄνθρωπος, καὶ ἐκουσίως
ὑπέμεινας σταυρὸν, ἀνέστης ἐκ τοῦ τάφου,
ὡς ἐκ παστάδος προελθὼν, ἵνα σώσης τὸν
κόσμον, Κύριε δόξα σοι.

ὁ α΄ χορός

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ὅτε προσηλώθης τῷ ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, τότε
ἐνεκρώθη τὸ κράτος του ἐχθροῦ, ἢ κτίσις
ἐσαλεύθη τῷ φόβῳ σου, καὶ ὁ ἄδης
ἐσκυλεύθη τῷ κράτει σου, τοὺς νεκρούς ἐκ

τῶν τάφων ἀνέστησας, καὶ τῷ Ληστῇ τὸν
Παράδεισον ἤνοιξας, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν
δόξα σοι.

ὁ β' χορός

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος α'.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Μή προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς, ἀδελφοί· ὁ
γὰρ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται
ταπεινωθῶμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ,

τελωνικῶς διὰ νηστείας κρᾶζοντες· Ἰλάσθητι
ἡμῖν ὁ Θεός, τοῖς ἁμαρτωλοῖς.

ὁ α' χορός

Ἦχος γ'.

Στίχ. Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.

Τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου τὸ διάφορον,
ἐπιγνοῦσα, ψυχὴ μου· τοῦ μέν, μίσησον τὴν
ὑπερήφανον φωνήν, τοῦ δέ, ζήλωσον τὴν
εὐκατάνυκτον εὐχήν, καὶ βόησον· ὁ Θεὸς
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν με.

ὁ β' χορός

Ἦχος ὁ αὐτός

Στίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη
καρδίᾳ μου, διηγήσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου.

Τοῦ Φαρισαίου τὴν μέγλαυχον φωνήν,
πιστοὶ μισήσαντες· τοῦ δὲ Τελώνου τὴν
εὐκατάνυκτον εὐχήν ζηλώσαντες, μὴ τὰ
ὑψηλὰ φρονῶμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς
ταπεινοῦντες, ἐν καταλύξει κρᾶζωμεν· ὁ
Θεὸς ἰλάσθητι, ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν.

ὁ α' χορός

Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου

Δόξα Πατρί... Ἦχος πλ.δ'

Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι, Φαρισαῖον
δικαιοῦντα ἑαυτὸν κατέκρινας Κύριε, καὶ
Τελώνην μετριοπαθήσαντα, καὶ στεναγμοῖς
ἰλασμόν αἰτούμενον, ἐδικαίωσας· οὐ γὰρ
προσέειπαι, τοὺς μεγάλωφρονας λογισμοῦς,
καὶ τὰς συντετριμμένας καρδίας, οὐκ
ἐξουθενεῖς· διὸ καὶ ἡμεῖς σοὶ προσπίπτομεν,

ἐν ταπεινώσει, τῷ παθόντι δι' ἡμᾶς·

Παράσχου τὴν ἄφεσιν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ὁ β' χορός

Καὶ νῦν... Ἦχος β' (πάντοτε)

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε

Παρθένε, διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ
Ἄϊδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ
κατάρρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται, ὁ
θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐζωοποιήθημεν, διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν.
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας, δόξα σοι.

Δοξολογία Μεγάλη

εἰς ἦχον α' (Ἀργὴ ἢ σύντομος)

ὁ α' χορός

- Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν
ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.
ὁ β' χορός
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.
ὁ α' χορός
- Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές,
Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.
ὁ β' χορός
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς
τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ
κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.
ὁ α' χορός
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.
ὁ β' χορός
- Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.
ὁ α' χορός
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
ὁ β' χορός

- Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.
ὁ α΄ χορός
 - Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.
ὁ β΄ χορός
 - Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.
ὁ α΄ χορός
 - Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
ὁ β΄ χορός
 - Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
ὁ α΄ χορός
 - Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.
ὁ β΄ χορός
 - Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα' Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
ὁ α΄ χορός
 - Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.
ὁ β΄ χορός
 - Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.
ὁ α΄ χορός
 - Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
ὁ β΄ χορός
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
ὁ α΄ χορός
Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.
ὁ β΄ χορός
- Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
ὁ α΄ χορός

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ὁ β΄ χορός

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

ὁ α΄ χορός

καὶ πάλιν γεγονωτέρα τῇ φωνῇ

Ἅγιος ὁ Θεός,

ὁ β΄ χορός

Ἅγιος Ἰσχυρός,

ὁ α΄ χορός

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

καὶ εὐθύς

ὁ β΄ χορός

τὸ παρόν Ἀναστάσιμον Τροπάριον

Ἦχος πλ.β΄

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν, ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, **καὶ τὸ μέγα ἔλεος.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

ΑΝΤΙΦΩΝΑ (τῶν Κυριακῶν)

Ἀντίφωνον Α΄

Ἦχος β΄.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ. **Ταῖς** πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ἀντίφωνον Β΄

Ἦχος β΄.

Στίχ. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. Μακάριος, οὐ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς
αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν
αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Στίχ. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν
γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς·

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς..

Στίχ. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ
Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς...

Δόξα Πατρὶ...Καὶ νῦν...

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας, Εἰς
ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ΄

Ἦχος α΄.

Στίχ. α΄. Αὕτη ἡ ἡμέρα Κυρίου,
ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ἀπολυτίκιον

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν
σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτῆρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, διὰ τοῦτο αἰ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα.

Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
φιλόανθρωπε.

Στίχ. β΄. Αἰνεσάτωσαν Αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ καὶ
ἡ γῆ.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...

Μικρὰ Εἴσοδος.

Εἰσοδικὸν

**(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον
ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)**

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ, σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν.....

...ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

**(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον
ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)**

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων,
καὶ στρατιωτῶν φυλασσόντων τὸ ἄχραντόν
σου Σῶμα, ἀνέστης τριήμερος Σωτῆρ,
δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὴν ζωὴν, διὰ τοῦτο αἰ
Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν ἐβόων σοι ζωοδότα.

Δόξα τῇ Ἀναστάσει σου Χριστέ, δόξα τῇ
βασιλείᾳ σου, δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε
φιλόανθρωπε.

Ἀπολυτίκιον Ἦχος πλ. δ΄

Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς, τῆς ἐρήμου τὸ
ἄγονον ἐγεώρησας· καὶ τοῖς ἐκ βάθους
στεναγμοῖς, εἰς ἑκατὸν τοὺς πόνους
ἐκαρποφόρησας· καὶ γέγονας φωστῆρ, τῇ
οἰκουμένη, λάμπων τοῖς θαύμασιν, Ἐφραὶμ
Πατῆρ ἡμῶν Ὅσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ

Κοντάκιον

**(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερουργούντων μόνον
ὅταν τελεῖται συλλείτουργον)**

Κοντάκιον Ἦχος α΄

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἀγιάσας τῷ τόκῳ σου,
καὶ χειρὰς τοῦ Συμεῶν εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε,
προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ
Θεός. Ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ
πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὐς
ἠγάπησας, **ὁμόνος φιλόανθρωπος.**

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος (Β΄ Τιμ. Γ΄ 10-15).

Προκείμενον Ἦχος πλ.δ΄

Εὐξασθε καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ

Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός, ἐν τῷ Ἰσραὴλ μέγα τὸ ὄνομα
αὐτοῦ.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ
ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ
διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ
πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ
ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά
μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν
Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ
πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ

οί θέλοντες ζῆν εὐσεβῶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ
γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον,
πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν
οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνων
ἔμαθες, καὶ ὅτι ἐκ βρέφους [τὰ] ἱερὰ
γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσει εἰς
σωτηρίαν διὰ πίστεως **τῆς ἐν**
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα (γ') Ἦχος πλ. δ'

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Εὐαγγέλιον

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. (Λουκ. ιη' 10-14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην·

Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν
προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος
τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν
ταῦτα προσήχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι
ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων,
ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ
τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου,
ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Ὁ δὲ τελώνης
μακρόθεν ἔστως οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς
ὀφθαλμοὺς ἐπάραι εἰς τὸν οὐρανόν, ἀλλ'
ἔτυπτεν τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός,
ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν,
κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ παρ' ἐκεῖνον· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν
ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ **ταπεινῶν ἑαυτὸν**
ὑψωθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἱεροῦ
Χρυσοστόμου

Εἰς τό, Ἐξαιρέτως

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σὲ τὴν
Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον καὶ
παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν
ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, **σὲ μεγαλύνομεν.**

Κοινωνικὸν

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν. Ἀλληλουῖα

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὐρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες, αὕτη γὰρ
ἡμᾶς ἔσωσεν.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου,
Κύριε, ὅπως ὑμνήσωμεν τὴν δόξαν Σου, ὅτι
ἠξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων
μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ
ἀγιασμῷ ὅλην τὴν ἡμέραν μελετᾶν τὴν
δικαιοσύνην Σου. Ἀλληλουῖα, Ἀλληλουῖα,
Ἀλληλουῖα.

Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (τρῖς).

Ἀπόλυσις

«...ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς
Θεὸς ἡμῶν...»